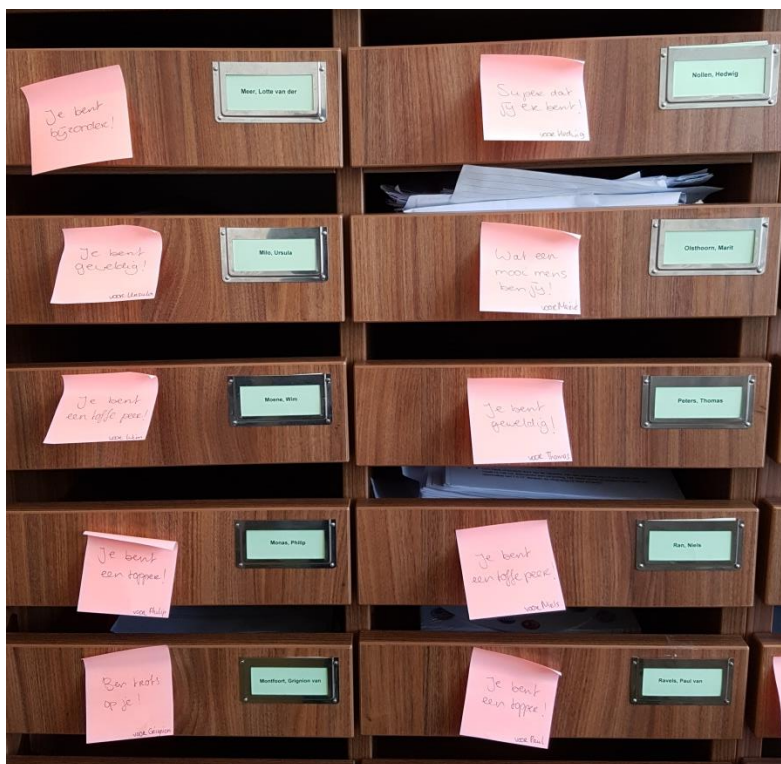

“CyGy” is het nieuwsbulletin voor de ouders van de leerlingen van het Cygnus Gymnasium. Het verschijnt vier maal per jaar. Kopij voor dit blad is altijd welkom. Gelieve kopij in te leveren bij Thomas Peters, bijvoorbeeld via e-mail (th.peters@cygnusgymnasium.nl).

Inhoud

Voorwoord

Bijdragen uit de vakken

Met de complimenten!

Voorwoord

Beste ouders,

Normaliter begin ik nooit over onszelf, maar deze "CyGy" begint ongewoon.

Als docenten 's ochtends naar school komen, zo vertelde ik in de dagopening van 1 maart, denken ze maar aan twee dingen: jas ophangen en koffie drinken. De zesdeklassers van dat eerste uur konden zich dat wel enigszins voorstellen; wel of niet goedgehumeurd, wel of niet natgeregend enzovoorts. Ik mimeerde de handeling bij de kapstok, draaide mij om... en zag de postvakjes - als u daar geen voorstelling van heeft, moet u even een bladzijde terugbladeren. Op elk postvakje prijkte een post-it met een compliment! U kunt zich wel voorstellen dat daarmee voor alle (80!) medewerkers de dag goed begon. En dat een leerling een paar uur bezig is geweest met schrijven!

Twee weken daarvoor was het Valentijnsdag en dan lopen tientallen gelukkigen met rozen rond. De Feestcommissie regelt de uitgifte van deze meestal anonieme geste. Gekscherend zeg ik elk jaar dat ik een emmer met gekregen rozen op mijn kamer heb staan, maar hier mag verklapt dat dat natuurlijk onzin is. Maar dit schooljaar had iemand in het postvakje van elke medewerker een rood papieren hart gedaan met daarop een persoonlijke, vaak ludieke boodschap! Dan loop je toch op wolken...

Wat fantastisch dat meerdere mensen anderen complimenteren! Lukt een complimentje u spontaan? Denkt u ook weleens na over hoe u de mensen om u heen kunt loven? Goud waard!

Voor nu weer even genoeg de loftrumpet gestoken. In deze "CyGy" leest u weer heel veel bijdragen van docenten en leerlingen over schoolse zaken. Het Cygnus bruist van de activiteiten. Ik wil niet onvermeld laten dat diverse initiatieven (nog) niet in de schijnwerpers staan; we zijn dit schooljaar van start gegaan met taalverrijking op vrijdagmiddag, een oudercursus op

donderdagavond, een verrijkingsproject in de tweede en een pilot van de Lenteschool voor twee en drie.

Veel leesplezier gewenst! En geef die puber van u vandaag nog eens een (spreekwoordelijke) aai over de bol.

Thomas Peters

Emilia Galotti

Wat is spannend voor een docent? We doen volop aan literatuur Duits in de bovenbouw. Elk jaar lezen we samen literaire werken (en moeten leerlingen nog steeds zelfstandig ook literaire werken lezen). Net in de vijfde klassen *Der gute Mensch von Sezuan* van Bertolt Brecht gelezen - ja, Brecht doen we altijd en afgezien van zijn belerende vingertje doet een toneelstuk van Brecht het altijd wel. In de zesde klassen net (een verkorte) *Faust* van Johann Wolfgang von Goethe gelezen - ook Goethe hoort er vanzelfsprekend bij, soms doen we zijn *Werther* en vaak wordt het *Faust*, maar het is en blijft altijd weer adembenemend wat een prachtige literatuur hij heeft geschreven. En leerlingen 'verdwijnen' helemaal in Theodor Fontanes *Effi Briest*, als we de prachtverfilming uit 2009 bekijken. Nee, niet spannend maar heerlijk om te doen.

Elk schooljaar weer maken we onze keuze uit de overvloed aan Duitstalige toppers en zo mogelijk gaan we met de klassen naar een toneelopvoering toe. Maar van tevoren weet je bijna nooit hoe het gebracht zal worden. Dan reis je met tientallen jongvolwassenen af naar een voorstelling en hoop je dat ze enthousiast zullen zijn. Toch wel spannend...

Dit schooljaar werd *Emilia Galotti* opgevoerd. Een toneelstuk uit de achttiende eeuw, geschreven door Gotthold Ephraim Lessing. Wellicht denkt u: wat moet de generatie Z met een drama van ruim twee eeuwen oud? Inderdaad het speelt aan een prinselijk hof in feodale tijden. Maar het plot van het onschuldige meisje dat belaagd

wordt door (of zelfs valt voor?) de prins is meeslepend en uiterst actueel. Juist hedendaagse jongeren worden geraakt door het thema van de zelfbeschikking. Op, met z'n allen naar De Toneelschuur in Haarlem – we gaan 't zien!

In deze CyGy leest u enkele notities die zesdeklassers na afloop van de toneelvoorstelling schreven. Gelukkig, ze waren enthousiast!

In de laatste les vóór het schoolexamen in de zesde heb ik voorzichtig gepolst of literatuur toch (?) wel iets is dat hen aanspreekt en slechts twee leerlingen in mijn klas gaven aan dat het "niet hun ding" was, maar de rest stak zonder aarzeling de vinger omhoog. Missie geslaagd!

Thomas Peters

Emilia Galotti

Het toneelstuk 'Emilia Galotti' was een bijzondere ervaring. Daar waren mijn klasgenoten en ik het meteen over eens. Het stuk gelezen hebbende, was het moeilijk voor te stellen hoe het verhaal als toneelstuk zou worden uitgebeeld. Van mijn verwachtingen klopte dan ook niks. Het vervreemdende decor, de uitgesproken make-up en de elektronische muziek maakten het stuk zo modern, dat ik tijdens het kijken niet eens meer door had dat dit een 18e eeuw verhaal is.

Door mijn plek op de eerste rij - waardoor ik op dezelfde hoogte zat als het toneel - kwamen de emoties en de spanning heel goed over. Het begon al bij binnenkomst. De actrice die Emilia speelde, kwam zacht zingend het toneel op met een enorm mes in haar hand: de spanning begon. Door de opbouwende muziek, die op spannende momenten steeds harder werd, kon je niet anders dan je mee laten nemen in het spel. Als de acteurs dan opeens allemaal synchroon heel statisch begonnen te dansen, werd je echter net zo snel weer uit de trans van het toneelstuk gehaald.

De regisseur heeft over alles nagedacht: de acteurs waren perfect gecast, de kostuums pasten bij de personages en het decor gaf de sfeer aan die het toneelstuk nodig had. Ik was enthousiast!

[Jane Stuhlmacher 6a]

Boosheid

In de filosofieles zijn verschillende theorieën van de boosheid behandeld. Van Aristoteles hebben we geleerd dat we de gulden middenweg moeten vinden tussen te veel en te weinig drift. Seneca ging verder en vond dat boosheid uitgedreven moest worden, omdat het altijd terugging op een gebrek aan redelijk denken. Voor de afsluitende opdracht schreef Dayna Thie (3c) het onderstaande verhaal.

Joris Verheijen, docent
filosofie/levensbeschouwing

Opdracht Woede

Ze gingen dichter bij elkaar staan. "Dan had je het toch ook niet moeten doen?" schreeuwde Erik. Hij balde zijn vuisten. Lucas reageerde fel. "Misschien als jij het niet zo serieus had genomen had je nu niet een probleem!"

"Hoezo heb ik een probleem?" gromde Erik. "Jij hebt een probleem als je nu niet snel weggaat!"

Ik probeerde ertussen te komen. "Erik, we zouden nog.." Ik maakte mijn zin niet af. Er flikkerde iets in zijn ogen wat me deed achteruit stappen.

Hij had wel vaker last van woedeproblemen. Het resulteerde soms in vechtpartijen, maar het ging altijd vanzelf weer over. We hadden wel eens besproken of hij misschien naar een woedebeheersing-cursus zou moeten gaan, maar het was er nooit aan toegekomen.

Lucas stapte achteruit, en stiekem juichte ik van binnen. "Oké, man," zei hij langzaam. Hij draaide zich om en liep weg.

"Lafaard!" riep Erik hem na, maar gelukkig was het voorbij. Hij beet op zijn kiezen totdat Lucas uit het zicht was verdwenen en hij ontspande.

Het was erg warm in de kleine, witte kamer. Zodra ik binnen stapte deed ik mijn jas uit.

Ik keek rond. Aan de muur hingen verschillende diploma's in verschillende groottes die allemaal één ding gemeen hadden; ze hadden allemaal de naam *Ph. D. Credcade* erop staan, in sierlijke of hoekige letters. Het bureau stond in het midden van de kamer, de stoel waarop ik verwacht werd te zitten was hoekig en breed, met zwarte leuning. Achter het nauwelijks bezette bureau stond een donkerblauwe stoel, met een oude man erop.

"Ga zitten," zei hij zacht. Zijn stem galmde in de bijna lege kamer.

Ik legde mijn jas over de rugleuning heen en schoof de zware stoel zo dat ik er op kon zitten.

De man glimlachte. "Je weet vast wel waarom je hier bent, meneer..?"

"Erik," zei ik en ik kon mezelf wel slaan. Hij vroeg om mijn achternaam natuurlijk. "Erik Vihane."

De man lachte, zijn gele tanden werden zichtbaar. "We gaan even wat dingen bespreken."

Ik gaf geen antwoord.

"Als eerste," ging meneer Credcade verder. "Je moet leren om je woede te beheersen." Hij legde zijn vingertoppen tegen elkaar en sloot voor een seconde zijn ogen. Toen hij ze weer open deed viel het me op dat ze een aparte kleur hadden: ze waren geel. "Nou, veel mensen denken dat boosheid iets irrationeels is, dat je het niet kan beheersen. Het gebeurt gewoon."

Ik knikte sloom. Ik kon niet wegstijven van zijn ogen die zo'n aparte kleur hadden. Naar de pupil toe werd het steeds donkerder, bijna bruin.

"Maar dat is niet zo. Je kan leren om te beheersen. Waar komt jouw woede vandaan?" zei hij plotseling luid.

Ik schrok en probeerde snel een antwoord te vinden, maar blijkbaar had hij het niet zo bedoeld want hij praatte verder.

"Hoe kan je ervoor zorgen dat dat

wegblijft? Wat is de oorzaak ervan? Wat kan ik doen om jou te helpen en wat kan jij doen?" Hij benadrukte de laatste vier woorden en zei het als een stelling, niet een vraag.

Ik keek nerveus rond, zoekend naar een antwoord. "Ik kan.." Ik had me nog nooit sprakeloos gevoeld. De man bleef me aankijken en de lucht werd steeds benauwder. Ik slikte. "Ik kan proberen niet te reageren." Zodra ik het zei hoorde ik hoe stom het klonk. De kamer werd steeds kleiner.

Meneer Credcade lachte weer. "Je moet in contact komen met jouw eigen natuur." Hij wees naar me. "Als je je eigen ratio begrijpt en er vrede mee hebt, wordt je een blijer persoon en ga je minder gestrest door het leven."

"Mijn eigen ratio begrijpen?" vroeg ik me hardop af.

Hij knikte. "Hou je geest vast." Hij maakte een kommetje met zijn gerimpelde handen en dat was het moment waarop ik besloot dat hij gestoord was. "Alles is stoffelijk," zei hij zacht. "Alles is.. Goddelijk." Hij praatte steeds zachter, het werd een gefluister.

"Ontwikkel je geest, vind vrede met je geest en.." Hij zuchtte. "Leef vrolijk, zonder boosheid!" Hij kwam uit zijn trans en keek me weer aan.

"Ik, ehm. Ik zal het proberen, meneer," probeerde ik beleefd te zeggen. De muren stonden steeds minder ver van elkaar af en bewogen nog steeds naar voren. Ik wou schreeuwen, bevelen dat hij me uit deze kamer zou laten. "Maar," mijn stem trilde en ik probeerde niet geïrriteerd te klinken. "Ik denk niet dat ik mijn geest kan.. aanraken." Ik wachtte op een antwoord, maar hij staarde mij alleen maar aan. "Ik bedoel, het is niet gemaakt van een materiaal dat je kan aanraken."

"Geloof jij in een God? Eén die alles overheerst?" vroeg meneer Credcade, mijn laatste zin negerend.

Ik twijfelde om antwoord te geven. "Ja," zei ik uiteindelijk.

Credcade schudde zijn hoofd. "Er is geen God die boven de wereld staat!" Hij klonk alsof het de duizendste keer was dat hij dat zei. "Het goddelijke zit in alles en alles is goddelijk. Het zit in planten als groeikracht, in dieren als energie en in de mens... als onze ratio."

Ik was sprakeloos en knipperde traag met mijn ogen. Ik wilde niet mijn eigen mening geven, bang dat er weer een discussie kwam. Ik wilde hier zo snel mogelijk weg.

"Daarom moet je goed verbonden zijn met je ratio, dan leef je gelukkiger." Hij pauzeerde even. "Denk hierover na, jongeman. Maak een nieuwe afspraak bij de balie." Hij wees me de deur en ik stond op. Zijn stem was plotseling weer helder.

Ik was boos dat ik hierheen was gestuurd. Het was complete tijdverspilling en toen ik de deur weer achter me sloot kon ik het niet laten om een boze blik op de man af te vuren. Zijn vreemde ogen waren het laatste wat ik zag voordat ik het gebouw uit stormde en eindelijk weer frisse lucht inademde.

[Dayna Thie 3c]

Schoolpiano

Goed nieuws, het Cygnus heeft een schoolpiano. Ernst Dobber en ik waren al een tijdje bezig om te kijken of het mogelijk was om in de kantine een piano neer te zetten. Na een paar maanden naarstig zoeken hebben we eindelijk een goede piano gevonden. De piano is bedoeld om de leerlingen zelf wat 'live' muziek ter ontspanning te laten maken. Hij staat tegen de achtermuur naast het Mozaïek. Meteen na plaatsing zaten er al een paar leerlingen achter en werd er mooie muziek gemaakt. Echter, de piano kan een nog mooier geluid krijgen als hij gestemd zou worden. Dus al iemand nog een pianostemmer kent die dat voor ons zou willen doen, dan graag! Lang leve de muziek!

Reggi Hensen

Emilia Galotti

Het meisje had de touwtjes in handen, niet de ouders en niet de wellustige mannen. Tijdens het lezen van het stuk in de klas had ik helemaal niet door dat het zo erg over ongelijkheid ging.

Gelukkig heeft dit theaterspel me de achterliggende gedachte wel mee kunnen brengen. Niet alleen door de schmink, maar ook door de onschuldige kleding, het niet meedoen met het dansje en de keuze voor haar eigen dood, werd het voor mij erg duidelijk dat Emilia anders was dan de rest. Ze viel buiten de hoffelijke cultuur en kon daardoor uiteindelijk ontvluchten. Ik heb werkelijk genoten van het stuk, doordat er zoveel boodschappen in waren verwerkt. Het was een stuk om niet alleen naar te kijken, maar helemaal in op te gaan en het daarna nog te bespreken in de trein terug naar huis.

Tessa Happé, 6A

Klassiek Groen 2017

De belangstelling voor Romeinse tuinen in Nederland neemt geleidelijk toe. De Romeinse Tuin van de Steener Cramer in Elderveld won vorig jaar een prijs van de Koninklijke Heidemaatschappij. Er komt zo ook een tuin-project aan de Limes, de voormalige Romeinse grens in Nederland. Op 21 januari gaf Gemma Jansen een prachtige lezing in het Allard Pierson Museum over de tuin bij de Villa van Livia, de echtgenote van keizer Augustus, die gelegen is in Prima Porta. Jansen is de expert op het gebied van de Romeinse Tuinen en zeer actief; ze organiseert een tuinenreis in Rome en Pompeï, een excursie naar de tuinen bij de villa van Malagne in België en, helaas in Limbrug, cursussen over Romeinse tuinen.

Vorig jaar was het tuinproject van Klassiek Groen enigszins teleurstellend door het aanhoudende natte weer. Wel deden meer dan 150 leerlingen mee aan het project Illegaal Gokken op Planten. Dit jaar willen we beter van start gaan dan vorig jaar door veel meer binnen te gaan stekken. Chris van Bree en Marit Oltshoorn, van de sectie biologie, helpen daar aan mee.

Een belangrijk doel van Klassiek Groen is om vijfdeklassers profielwerkstukken te laten schrijven waarbij ze de plantenbakken van school gebruiken. Het Amsterdamse reclamebureau Dawn

ontwerpt deze weken posters om dit thema meer onder de aandacht te brengen op het Cygnus. Iedereen die een groene oudheid wil leren kennen, kan zich overigens aanmelden en meedoen.

Het onderzoek dat ik dit seizoen zelf wil doen is tweeledig. Ten eerste schreef Janneke Buurman in 1988 een kort artikel over "Roman medicine from Uitgeest". In Uitgeest is een bronzen pot uit de Romeinse tijd gevonden met daarin verschillende plantenresten. Buurman denkt dat de planten die gevonden zijn, medicinale planten zijn en van een Romein gekregen zijn door een inwoner van het latere Uitgeest. Het doel van mijn onderzoek is of we niet een alternatief voor de conclusie van Buurman kunnen geven. We gaan natuurlijk ook zelf deze planten kweken. Daarnaast wil ik weten waar die bronzen pot nu is, wat we weten over de Romeinen in Uitgeest en wat we door vondsten weten van de Romeinse geneeskunst in Nederland. Het tweede onderzoek gaat over een veel geciteerd onderzoek met de titel "Römerzeitliche Pflanzenfunde aus Neuss" door Karl-Heinz Knörzer uit 1970. Knörzer beschrijft de Romeinse legerplaats Novaesium vlak over de grens in Duitsland, iets onder Xanten. Doel van dit onderzoek is niet alleen om verschillende van de daar gevonden planten te kweken, maar ook de vraag te beantwoorden waarom die planten daar voorkwamen. Wat was Novaesium voor een legerplaats, wanneer is het verwoest, kweekten ze hier planten voor een ziekenboeg, en was Novaesium in dit opzicht uniek, of komen deze planten ook elders voor in Romeinse nederzettingen.

Klassiek Groen werkt samen met de woningbouwcoöperatie Stadtgenoot. De tuin is gelegen in een binnentuin van een woningcomplex aan de Olmenweg. De zeer behulpzame gebiedsbeheerder Peter Cornelissen is kort geleden ook op het Cygnus geweest. Het contact met de buurt blijft goed en verschillende bewoners willen nu zelf ook planten kweken in eigen bakken. Als ik het gras van de binnentuin maai, zijn de burens altijd erg aardig. Wel valt op dat communiceren niet eenvoudig gaat; of

bewoners komen net uit een oorlogsland, of hun Nederlands is nog niet erg geoefend. En dat op honderd meter van het Cygnus. Ook dat is een reden om actief te worden in de tuin; het opent naast de groene oudheid, nog veel meer werelden waar je eigenlijk geen weet van hebt.

Gert Bos

Geschiedenisexcursie

Woensdag 14 december 2016 gingen we op excursie naar de Bellevue theater en naar het Rijksmuseum. Alle tweedeklassers gingen in groepjes naar de twee excursies. Klas 2A vertrok van het Cygnus Gymnasium op de fiets met meneer Brood naar het Bellevuetheater. We waren niet die enige klas die een uitstapje maakte naar het theater en al gauw stonden we met vele andere klassen buiten voor het bellevuetheater te wachten tot we naar binnen mochten. Daar kregen we een voorstelling te zien over de Witt met een variatie van toneel, dans en zang. De tweede excursie bracht

ons bij het Rijksmuseum, waar we door het schitterende museum, liepen vol schilderijen met als onderwerp de Tachtigjarige Oorlog.

[...]

De Witt of Oranje: De lichten gingen uit, het publiek en de band ging spelen. De voorstelling begon. De Witt of Oranje is een rockopera over het 'rampjaar'. Het is 1672. Nederland wordt van alle kanten aangevallen. Er is paniek, honger en angst. Johan de Witt, regeringsleider en diens rechterhand, broer Cornelis de Witt, krijgen de schuld. In het rumoer vindt Henk, knecht van Cornelis de Witt, de liefde van zijn leven: Gijsje. Zijn liefde verscheurt hem, want zij is fanatiek Oranjegezind en hij wil trouw zijn aan zijn meester. Als de prins van Oranje de macht grijpt, wordt er op beestachtige wijze afgerekend met de broers De Witt. Henk staat er midden in en verliest alles, behalve zichzelf.

Deze rockopera gaat over het dramatische moment in onze vaderlandse geschiedenis: het rampjaar 1672. Ook wel het jaar van de dodelijke strijd tussen de gebroeders de Witt en Willem III. De rockopera wordt ondersteund door een bandje met een drummer, gitarist en cellist. Verder is er een koor wat zingt en acteert.

Tijdens de voorstelling was het muistil. Iedereen zat vol spanning te kijken naar het spannende verhaal. Het is een waargebeurd verhaal, waarin liefde en trouw botsen op vrijheid en recht. De acteurs wisten op een muzikale interessante manier het verhaal te vertellen. Ik vond dat ze het heel creatief hadden gedaan en zonder al te veel decor was het toch heel begrijpelijk. De lichten gingen weer aan en er volgde een

applaus. De kinderen verlieten de zaal, Op naar het rijksmuseum!

Om kwart over twaalf liepen we het theater uit, alleen we hoefden pas om kwart over één bij het Rijksmuseum te zijn. We kregen drie kwartier vrij: De stad in dus! Om één uur verzamelden we bij de fietsen en liepen gezamenlijk naar het rijksmuseum toe.

Het Rijksmuseum

De tweede excursie bracht ons naar het prachtige Rijksmuseum met de mooiste schilderijen. We bekeken alleen de schilderijen en beelden in de periode van de Tachtigjarige Oorlog met als belangrijkste persoon Willem III. De klas werd in het Rijksmuseum opgesplitst en elke deel kreeg een rondleider. De schilderijen waren echt niet normaal mooi en dat vond iedereen. Iedereen hield zich gelukkig aan de regels en gedroeg zich goed.

In het kader van de voorstelling liepen we langs schilderijen en vitrines over de gebroeders Witt, de zonen van Willem van Oranje en de nachtwacht. Veel onderwerpen die we in de voorstelling hadden gezien, kwamen hier terug. De gids wist er nog het één en ander bij te vertellen en de kinderen konden zelf ook meedenken. Na een uurtje liepen we terug richting de uitgang, waar de andere groep op ons stond te wachten.

De kinderen mochten na een leuk en leerzame dag lekker naar huis!

Viel het in de smaak?

Ik verwacht wel dat iedereen dit wel echt een geslaagde excursie vindt. We hielden met zijn allen aan de regels, gedroegen ons netjes en besteedde heel veel aandacht aan de begeleiders, leraren én de toneelspelers. Ik hoorde in principe alleen maar positieve meningen over de

excursie. Dus al met al viel dit in de smaak.

[Fenna Heijbroek en Selma Gabriël 2a]

Gerts Kerstspel 2016

Mijn mentorklas 1E zit vol met erg aardige leerlingen. Ze krijgen in hun eerste jaar veel voor de kiezen; een nieuwe klas, ver fietsen, een nieuwe rol in een klas met alleen maar slimme kinderen, heel veel huiswerk, veel verschillende docenten met elk hun eigen gebruiksaanwijzing en de vraag of je nog veel naar je moeder en vader moet luisteren of dat je het nu zelf kan. Ik denk vaak aan mijn eigen middelbare schooltijd; ik had een broer in een hogere klas en zijn klasgenoten hebben me toen altijd erg goed in de groep opgenomen. Zoiets gun je iedere eerste klasser, een leerling in een hogere klas die je helpt bij alle dingen die je voor het eerst doet. We hebben mentorleerlingen die die rol vervullen; voor onze klas doen Veerle, Veronia en Thirza dit ook enthousiast.

In het boek *Professional Capital* stelt Andy Hargraeves voor dat een school vooral beter wordt als je het sociale kapitaal van docenten vergroot. Docenten zouden veel meer samen moeten werken, binnen hun sectie, maar ook daar buiten. Ik vind dat een goed boek. Maar zouden we dat sociale kapitaal niet ook bij de leerlingen kunnen vergroten? Ik maakte met kerst een spel waarbij eerste klassers in contact kwamen met zesde klassers. Elke leerling kreeg een blad met foto's van de leerlingen uit de andere klas. Foto's, geen namen. De bedoeling was om in de pauze of na schooltijd de leerlingen op de foto's te zoeken en hen hun letter te vragen. Durfde je dat, zo'n lange slungel aan te spreken? En waar vindt je ze? Als je alle leerlingen had gevonden kon je met de letters een nieuwjaarswens voor 2017 maken. Mijn klas met zesde klassers die Grieks doen waren erg aardig en speelden sportief mee. Ook dat is een fantastische klas en we zullen ze volgend jaar echt gaan missen. Ook zij

hadden een fotolijst en zochten leerlingen van klas 1E.

Je kon een taart winnen als je als eerste de slagzin te pakken had. Ella uit klas 1E had met vriendinnen Maria, Mare, Dana, Ama, Zhajira en Lourenza fanatiek zitten speuren en puzzelen en won terecht de prijs. Ik fietste een dag laat naar huis, en Ella en Maria stonden toen nog in de gang zesdeklassers op te wachten. Waarom waren meisjes zo goed in dit spel? Milan uit klas 6 had ook alle leerlingen bij elkaar geschraapt en was er binnen een paar dagen uit. Hij durfde niet alleen op de prijsuitreiking te verschijnen en nam zijn trouwe medestrijders Badr, Allard en Esra mee. De week voor kerst is een goede week om een sociaal spel te spelen. Niet via je telefoon, maar echt dat je iemand aanspreekt die je nog niet kent en op een bescheiden niveau kennismakt. Een pionierende school als het Cygnus zou volgens mij die mogelijkheid ook in 2017 weer moeten verkennen.

Gert Bos

De Witt

Op woensdag 14 december hadden wij een uitstapje naar het rijksmuseum en het theater Bellevue. We hadden het eerste uur les. Na het eerste uur gingen we op de fiets naar het theater Bellevue. Daar kregen we een rock-opera te zien. Een rock-opera is een opera alleen dan met meer rock muziek. Het speelde zich af in de 16^e eeuw.

De rock-opera had twee verhaallijnen. De eerste ging over Cornelis de Witt die een belangrijke en machtige man was in de Nederlanden in de 16^e eeuw. Het volk

was ontevreden over zijn leiderschap. Veel mensen wilden de prins van Oranje in het bestuur en vonden dat Cornelis en Johan de Witt het land niet goed regeerden. De prins van Oranje wilde zelf ook meer macht en hij kreeg van Cornelis en Johan de Witt meer macht. Johan de Witt kwam niet in het toneelstuk voor maar er werd wel over hem gepraat. Cornelis de Witt kwam wel in het toneelstuk voor. De prins van Oranje mocht het leger besturen tijdens een aanval van Frankrijk, Engeland en Duitsland op de Nederlanden. Hij vond dat hij recht had om de Nederlanden te besturen. De prins bedroog Cornelis en Johan de Witt om alle macht te krijgen. De gebroeders de Witt werden opgehangen en gingen daardoor dood. Het volk was zo boos op de broers dat alle ingewanden van de broers eruit werden gehaald. De prins van Oranje kreeg door de dood op de broers weer macht. Deze verhaallijn is een echte gebeurtenis in de 16^e eeuw. De tweede verhaallijn ging over Henk, de knecht van Cornelis de Witt. Henk was een harde werker en geloofde in zijn baas Cornelis. Toen ontmoette hij Gijsje. Hij werd op slag verliefd op Gijsje en Gijsje ook op hem. Gijsje was een voorstander ervan de prins meer macht kreeg maar Henk vond de prins maar niks. Ze probeerden hun relatie in stand te houden. Gijsje wilde graag een kind en werd daarom ook zwanger. Het lukte ze niet om hun relatie in stand te houden en daardoor gingen ze uit elkaar. Gijsje werd een voorstander ervan de prins Nederland ging besturen en ging hevig protesteren tegen de gebroeders de Witt. Ze wilde dat ze vermoord werden en Henk protesteerde daar juist tegen. Dit is een verzonnen verhaallijn en is nooit echt gebeurd. Na het toneelstuk kregen we een uur waarin we mochten doen wat we wouden. We moesten na dat uur weer verzamelen bij de fietsen. De meeste kinderen gingen in het uur dat we vrij hadden iets eten in de Mac Donalds of de Burger King en sommige kinderen gingen winkelen. Wij vonden dat het toneelstuk een beetje langzaam gaat soms. Het was ook moeilijk te begrijpen. Wij vinden wel dat er prima geacteerd werd. De plek waar de fietsen geparkeerd

waren was naast het rijksmuseum. We liepen dus vandaaruit naar het rijksmuseum. In het rijksmuseum werden de klassen A en B beide in twee groepen opgedeeld van allemaal ongeveer 14 kinderen. Elk groepje werd door een gids rondgeleid door het museum. We gingen naar verschillende schilderijen en voorwerpen kijken uit de 16e eeuw. Ook werd er veel verteld over die tijd en over de personen die voorkwamen in de echt gebeurde verhaallijn in het toneelstuk. Tijdens de opera was ons het verhaal niet erg duidelijk. Het verhaal werd duidelijker door de uitleg van de gids van het rijksmuseum. De gids was er goed vonden wij. De gids vertelde erg veel over die tijd en we hebben veel over de personen uit het toneelstuk geleerd. Ook vertelde ze veel over de schilderijen die we gingen bekijken. We hebben een schilderij met Willem III erop bekeken, een schilderij over de vrouw van Willem en Willem en zijn vrouw samen. Ook hebben we de nachtwacht gezien en voorwerpen uit die tijd. We hebben geleerd was hip was in die tijd. Ook hebben we schilderijen over de WIC en de VOC gezien. We hebben ook nog een aantal andere schilderijen gezien. Om 15.00 waren we uit en mochten we naar huis.

Wij vonden het al met al een hele leuke en leerzame dag,
Sylvia en Frederike 2B

Startende Leraren

Op donderdag 26 Januari, was bij ons op het Cygnus de afsluitende conferentie Begeleiding Startende Leraren (BSL). De 11 scholen die deel hadden genomen, waaronder het Cygnus, aan de bijeenkomsten die geënt waren op het beter begeleiden van startende leraren gaven hier acte de présence. De bijeenkomsten waren geïnitieerd door drie organisaties: Weg met dat tekort!, Frisse start en Junior Leraar. Dit alles onder toezicht van het ministerie van OCW. Het ging erom om de startende leraar in 3 categorieën te zien. 1. De echte starter

die net van de opleiding komt. 2. De nieuwe docent die als een paar jaar ervaring heeft. 3. De nieuwe docent die al veel ervaring heeft. Per groep zou er bekeken moeten worden waarbij deze het meeste baat heeft. Met name in het tweede en derde jaar op een nieuwe school. Bijvoorbeeld intervisie. Op de conferentie waren de 11 scholen aanwezig om geïnteresseerden voorlichting te geven over hun "Inductietraject" en eventuele vragen te beantwoorden. Daar werd veelvuldig gebruik van gemaakt door de ongeveer 120 aanwezigen. Na deze voorlichting waren er 10 workshops waarbij de aanwezigen verdere uitleg konden krijgen over aansluitende onderwerpen. Bijvoorbeeld enculturatie in de school en het ICALT meetinstrument. De middag werd afgesloten met een gesprek tussen Minister Jet Bussemaker een Begeleider/Coach van nieuwe docenten van het IJburg College en een MT lid van de Esprit scholengemeenschap. De minister ondervroeg de twee anderen en voeg voornamelijk naar praktische voorbeelden en eventuele problemen die ze tegen waren gekomen. Ze benadrukte de belangrijkheid van een bijeenkomst zoals deze. De aanwezigen gaven aan de het een nuttige middag was en waren het erover eens dat dit eigenlijk pas het begin is van de begeleiding en professionalisering van nieuwe docenten.

Reggi Hensen, coördinator nieuwe docenten

Emilia Galotti

Ik vond het een heel mooi stuk, en ik vond het vooral heel bijzonder en goed gedaan hoe het stuk gemoderniseerd was, terwijl de mooie volzinnen en stijlfiguren er wel grotendeels in gelaten waren. Ook waren de dansjes heel treffend voor de etiquette aan het hof, net als de geschminkte gezichten en stijve kleding. Heel leuk!

[Nicky Posthuma 6a]

Een goedlopende vertaling

De klas 3 Grieks die ik dit jaar heb wordt steeds leuker. Opvallend aan deze klas is dat er te veel jongens in zitten. In het begin van het seizoen vond ik dat de meisjes wat ondersneeuwden en dat ze eigenlijk ook niet de waardering kregen van die jongens voor het goede werk dat ze in de klas deden bij het vertalen. Ik zocht eigenlijk naar een manier om de leerlingen meer van elkaar afhankelijk te maken, zodat ze elkaars sterke kanten konden waarderen. In diezelfde tijd las ik het boek van Karl M. Kapp, *The gamification of learning and instruction*. Dat boek valt tegen, maar wel ging het over het element 'tijd' bij veel computerspelletjes. Dat je racet tegen een klok, maakt een spel spannend. De elementen 'afhankelijkheid' en 'tijd' brachten me tot het bedenken van de opdracht "Een goedlopende vertaling" voor de les van 9 december. Het was een opdracht die de leerlingen in een groep voltooiden waarvan één of twee meisjes de leiders waren. Iedere groep moest een Griekse tekst vertalen, maar alle leden van je groep waren daarbij nodig. Er was de begintekst in de klas, een ander deel van tekst lag bij de balie van de Amstelcampus van de UVA, een woordenlijst lag bij de balie van The Student Hotel, en nog een woordenlijst lag aan de overkant van de Wibautstraat bij het Volkshotel. Drie leden van de groep moesten zo hard mogelijk rennen om deze spullen te halen, en de vertalers begonnen met de aanwezige tekst, en maakten die daarna met de overige tekstbenodigheden af. De leerlingen wisten vooraf van niets, alleen had ik gezegd dat ze voor de S.O. hun hardloopschoenen mee moesten nemen. Dat leverde in de dagen daarvoor al veel vragen op en zelfs een gesprekje met de mentor, ik zou teveel stress veroorzaken. De tekst die vertaald moest worden ging over de mythe van Atalanta die haar aanbidders van zich af sloeg door ze te verslaan in een hardloopwedstrijd. Er werd heel hard gelopen en daarna, toen de groepen compleet waren, zeer geconcentreerd vertaald. Deze momenten van focus en fanatisme zijn voor mij het hoogtepunt van plezier dat

ik aan deze klas heb gehad. De foto laat deze opperste concentratie ook zien. Mees rende in 4 minuut 41 naar het Student Hotel en terug, Junior in 5 minuut 58 naar het Volkshotel. Tom was verreweg het snelst naar de Amstel Campus. De groep van Sacha maakte slechts vier fout in de vertaling, wat een groot verschil was met de andere groepen die 10 fout hadden. Wel deed hun groep er veel langer over. De uiteindelijke winnaar was de groep van Lara, Neeltje, Tom en Max in 27 minuut 4. Er was de les daarop nog wel een felle discussie over de puntentoekenning. Als je heel hard geleerd had voor de S.O. en toch als laatste klaar was met de vertaling, kreeg je een laag cijfer. Eigenlijk relativeerde dat ook weer de opzet van de opdracht; het je afhankelijk weten van elkaar. Het is uiteindelijk wel goed opgelost. In de enquête na afloop vatte Lucas het goed samen "ik vond het een leuke opdracht, omdat iedereen elkaar kon helpen waar hij/zij goed in is". Veel leerlingen wilden in de toekomst ook wel langere afstanden rennen. Het bij een hotel ophalen van de opdrachten viel in de smaak. Ik had locaties gekozen die allemaal een bijeenkomst van de Knowledge Mile georganiseerd hadden; de Knowledge Mile is een initiatief van bedrijven en onderwijsinstellingen om meer samen te werken en elkaars kracht te benutten. De leerlingen waren na afloop allemaal positief. Deze opdracht zou ook goed zijn voor de Aristeia, omdat het echt een activiteit voor de hele klas is. Voor klas 3 Grieks ben ik op zoek naar iets nieuws, iets wat nog krankzinniger is dan dit.

Gert Bos

Emilia Galotti

Ik vond het heel bijzonder om het stuk, waar we in de les heel veel tijd aan hebben besteed, in anderhalf uur te ervaren. Je voelde heel duidelijk welke rol welke speler had, ik had bijvoorbeeld echt te doen met Marinelli, die alles zo goed probeert, maar alles verkeerd doet, en ook door iedereen kwalijk wordt genomen. Daarnaast vond ik de manier waarop de regisseur de verschillende locaties heeft geprobeerd uit te beelden

heel origineel, en ondanks dat er heel weinig veranderde aan het decor, heel duidelijk dat het stuk zich op een ander locatie afspeelde.

Ik vond het gaaf dat school de mogelijkheid gaf om dit stuk te bekijken!

[Pijke Steenhuis 6d]

Wiskunde Olympiade

“Op vrijdagmiddag 27 januari namen 32 enthousiaste Cygnianen deel aan de eerste ronde van de Nederlandse Wiskunde Olympiade. Onze leerlingen hadden twee uur de tijd om (zonder gebruik te maken van de rekenmachine...) na te denken over vragen als:

“In een misdaadonderzoek zijn vijf verdachten opgepakt. Ze doen allemaal één uitspraak:

Eva: “We zijn allemaal onschuldig.”

Fatima: “Precies één van ons is onschuldig.”

Kees: “Precies één van ons is schuldig.”

Manon: “Minstens twee van ons zijn onschuldig.”

Mustafa: “Minstens twee van ons zijn schuldig.”

Het blijkt dat precies de schuldigen liegen en de onschuldigen de waarheid spreken.

Hoeveel schuldigen zijn er onder deze vijf verdachten?”

Inmiddels is de cesuur bekend voor de 2^e ronde van de Wiskunde Olympiade en het resultaat is dat van de 32 Cygnianen er maar liefst 8 door mogen naar de 2^e ronde.

De leerlingen die gaan deelnemen aan de 2^e ronde zijn (er waren overigens maximaal 36 punten te behalen):

- Per Schrijver (2^e klas!) met 22 punten (de grens lag voor klas 2 op 16 punten of meer).
- Marie Ashworth en Shai Walhain (3^e klas) met respectievelijk 17 en 21 punten (de grens lag voor klas 3 op 16 punten of meer).
- Vinny Devriesere, Benjamin Duncan, Koen Hoeberechts, Raven van Waijjen

en Tijn Vernooij en (4^e klas) met respectievelijk 18, 22, 19, 19 en 20 punten (de grens lag voor klas 4 op 18 punten of meer).

In januari hebben er meer dan tienduizend leerlingen meegedaan aan de eerste ronde, in totaal 10531 leerlingen. Hiervan zijn er 991 leerlingen – waaronder dus 8 Cygnianen – uitgenodigd voor de 2^e ronde. De tweede ronde wordt op 17 maart gehouden op twaalf universiteiten. De beste ca. 130 leerlingen worden vervolgens uitgenodigd voor een finaletraining en de finale op 15 september 2017.

We wensen de acht leerlingen die doorgaan naar de tweede ronde alvast veel succes en plezier op 17 maart!

René Boulonois

NK Debatteren

Op zaterdag 21 januari was het dan eindelijk zover: de finale van het NK debatteren 2017

Het Cygnus had zich voor de jaarwisseling al weten te plaatsen met een selectie. Dit keer mochten ze het weer laten zien: de vijfendertig beste scholen in Nederland bijeen!

Het team had een andere samenstelling, omdat een deel van het oorspronkelijke team het Cygnus moest vertegenwoordigen met EYP in Maastricht. De topdebaters waren Marijn Huijers, Myrthe Harlaar, Ischa van Bemmelen en Job Vlak.

De spanning was voelbaar in de vroege ochtend op het terrein van de Universiteit Utrecht. Overvolle bussen, opgetogen debaters en begeleiders en de geur van strijd. Na een langdradige opening ging de finaledag van start met de stelling: ontwikkelingshulp moet alleen verstrekt worden aan lokale bedrijven. De kop was eraf.

De debatten gingen gelijk op. Het tweede debat, een improvisatiestelling, had gewonnen moeten worden volgens begeleiders Jasper Brood, Regi Hensen en Joris van der Heijden.

Bij het laatste debat, eveneens een improvisatiestelling, kwam het team er weer achter dat het moeilijker is om tegen een mindere tegenstander te strijden dan tegen een sterk en voorbereid team. De historische drogredenen vlogen ons om de oren. Iets wat Jasper Brood ons die dag goed heeft meegegeven.

Uiteindelijk hebben we de dag met elkaar afgesloten in een Grieks restaurant in het centrum van Utrecht. Het was een uiterst leerzame en gezellige ervaring!

Het Cygnus is 27 geëindigd van de ruim 150 scholen die meededen aan het NK. Een puike prestatie! Het Utrechts Stedelijk Gymnasium is voor de vierde maal eerste geworden. Daar moet maar eens verandering in komen...

[Job Vlak 5c]

De 17de Leidse Taalkunde Olympiade 2017

Het is mijn lievelingszaterdag in het jaar: de taalkunde olympiade in Leiden, dit keer op 28 januari. We hadden veel talent in het team dit jaar. Merlijne Ott uit klas 4E deed voor het eerst mee. Ze doet versneld eindexamen wiskunde en kent een beetje Japans; dat biedt veel perspectief. Ook Marijn Sterre Huijers was een nieuw licht aan het firmament. Ze had zichzelf al Zweeds aangeleerd. Zora van den Berg uit 5B had eerder meegedaan en had ook een voorliefde voor Japans vanwege de animaties. Suzanne Imming, ook 5B, was de vorige keer in het midden geëindigd en had interesse in Noors en Russisch. Em Karlas uit 6A was dit keer glansrijk door de voorronde gekomen en had twee jaar geleden al meegedaan. Hij had zich op het Iers gericht. Veel taalgevoel en af en toe een NT of NG profiel, maar dit keer ook veel CM. Weer te weinig met elkaar geoefend maar wel had iedereen opgaven van internet als voorbereiding gemaakt.

In de zaal van de universiteit Leiden zaten zo'n 150 deelnemers. De Olympiade duurde vier uur, in twee

blokken van twee uur. Er moesten in totaal zes taalpuzzels opgelost worden. Eerst waren er vragen over Oudnederlandse klinkers, hoe woorden veranderd waren en welke regels je daarvoor kon ontdekken. Daarna moest je infinitievormen en tegenwoordigetijdsvormen van het Koreaans maken. Voor de lunch moesten we nog het telsysteem van het Iers proberen te ontdekken. De standaardvraag over een schriftsoort was het Deseret-alfabet, een schrift dat in Amerika was ontwikkeld om Engels logischer te spellen. Een vraag over Oudgriekse medeklinkers kwamen meer in een voor ons vertrouwde zone. De wedstrijd sloot af met een zeer ingewikkelde vraag over Turkse talen en een vraag waarbij je een boomdiagram moest invullen over talen als Oeigoers, Oezbeeks en Kirgizisch.

Em vertelde na afloop dat hij bij het Iers niet echt voordeel had gehad. Zora vond het Koreaans het leukst. Suzanne was na afloop erg positief en vond het wel OK gaan. Ze vond het tweede deel leuker dan het eerste. Merlijne vond de tweede sessie juist erg zwaar. Marijn Sterre had de derde opgave het meest gewaardeerd.

Het komt niet vaak voor dat ik een verslagje van de Taalkunde Olympiade schrijf en ook weet hoe het echt gegaan is. De uitslag is deze week bekend geworden en we hebben twee deelnemers bij de eerste veertig. Suzanne was erg goed en werd 29ste met 38,1 punt. Marijn Sterre heeft een gouden toekomst voor zich door deze eerste keer al als 38ste te eindigen. Ook de anderen hebben het erg goed gedaan. Wat was me dit een wedstrijd!

Merlijne wilde wel door oefenen met het team dat we nu hebben. Em doet eindexamen en zal er niet bij zijn, maar de anderen zouden eigenlijk door de schoolleiding ondersteund moeten worden door het krijgen van trainingsuren ergens in het rooster. Wat zijn dit een geweldige Cygnianen, zo slim, zo'n concentratievermogen, zoveel doorzettingsvermogen en ook zo gezellig zo'n hele dag. Ik kijk uit naar volgend jaar.

Gert Bos

Merlijne, Zora, Marijn Sterre, Em, Suzanne

Emilia Galotti

Na de treinreis en de wandeling naar de Toneelschuur, die er chiquer uitzag dan de naam doet vermoeden, heb ik hartstikke genoten van het toneelstuk. De muziek, humor en acteurs waren allemaal geweldig; ik kan er niets anders van maken. Er zat goed toneelspel in, nuttige verrassingen en het was een genot om naar te kijken.

Hetgeen wat mij het meest opviel tijdens het toneelstuk, was het feit dat bijna constant ofwel het achterwerk, ofwel het kruis van Emilia te zien was. Voor mij gaf het een gevoel, dat het ook echt de bedoeling was van de regisseur dat er eens in de zoveel tijd naar Emilia's achterwerk of kruis zou worden gekeken. De reden hiervan is volgens mij simpelweg dat Emilia aan ons als lustobject wordt getoond en dat ze door de mannen op het toneel als lustobject wordt gezien.

[Milan Simsek 6a]

Sound of Cygnus 2017

Op Donderdag 9 februari openen de leerlingen van klas 6 KUM de deuren voor het publiek in de Mediatheek die snel helemaal volstroomde. De Sound of Cygnus is een presentatiepodium waar leerlingen eens per jaar hun muzikale en filmische talenten laten zien.

Deze avond geheel georganiseerd en gepresenteerd door leerlingen van klas 6

muziek o.l.v. Guy Vossen was bijzonder en sfeervol.

De avond begon om 19:30 uur met als eerste act de prijsuitreiking van de beste film van klas 3. De selectie commissie heeft in haar beoordeling alle facetten van het 'film maken' meegewogen in haar eindbesluit. Van de 4 genomineerde films heeft 'Two Turns' de prijs gewonnen. Gefeliciteerd.

Daarna begon op geheel originele wijze de presentatie van Thomas Resink, Kay Ruppert en Josha Kanne. Het programma was heel rijk en gevarieerd: van opera, jazz, rock, klassiekers en prachtige ballads. Opvallend was ook de kwaliteit van klas 1, die op indrukwekkende wijze het publiek aan zich wist te binden. Ook de vele acts van klas 6, die van hoge kwaliteit waren, zullen we na de eindexamens moeten gaan missen. De avond werd afgesloten met een oorverdovend applaus.

Wij willen alle medewerkers bedanken, in het bijzonder Anna van Harmelen en Chinook Felix, die maandenlang aan deze avond hebben gewerkt. Het zou fijn voor de leerlingen zijn als meer docenten een avond per jaar hiervoor vrijmaken.

Guy Vossen
Namens de organisatie van de Sound of Cygnus

SCHAAKTOERNOOI

Het was alweer twee jaar geleden dat we de voorronden van het intergymnasiaal schaaktoernooi organiseerden op onze school. De afgelopen maanden hadden we een geweldig team samengesteld, om de eer van het Cygnus hoog te houden. Het *dreamteam* bestond uit Samuel, Ivo, Janos, Gustav, Allard, Lukas, Gijs en Luuk. En we hadden veel geoefend, want zo'n ingewikkelde denksport beheers je niet zomaar. In totaal spelen ongeveer twintig teams mee in het toernooi. In onze poule van vijf teams, gaat er maar ééntje door naar de halve finale. 19 januari 2017 was de dag dat deze epische strijd zich voltrok.

Derbywedstrijden

In onze poule konden we ons direct meten met de andere Amsterdamse zwaargewichten. In de eerste ronden hebben het Ignatius en Barlaeus zich met verve verdedigd, maar waren uiteindelijk geen partij voor de schaakmeesters van onze school. We wonnen van beide scholen vlotjes met een uitslag van 5-1. Dankzij ons thuisvoordeel en mentale support van de nieuwsgierige leraren begonnen we te dromen van meer dan een derby-winst.

Uiteraard moesten we na deze heftige gevechten op het schaakbord even tot rust komen met de heerlijke lunch die meneer Bootsman zowaar had geregeld. Na het *socializen* met de neerlandse gymnasia wisselden we onze tevreden glimlachen in voor de serieuze blik die hoort bij het schaakspel. De epische strijd vervolgde tegen het Marnix Gymnasium, uit Rotterdam. Verlies betekent onuitwisbaar gezichtsverlies.

Rotterdamse gluiperds

Arbiter Wim Moene en mentale begeleider Pieter-Louis Bootsman zagen toe hoe wij plaatsnamen en genoten van onze eerste openingszetten. Na enkele minuten schudt het eerste bord van het Cygnus met een meedogenloze blik de hand van zijn opponent. Het eerste punt was binnen. Vol vertrouwen tikten de klokken door.

Pas toen viel het op: het Marnix speelde met een strategische opstelling. Die Rotterdamse gluiperds hadden hun beste spelers tegenover onze lagere borden gezet. Hun eerste bord was juist hun slechtste speler. Onze stellingen verslechterden en verslechterden en langzaam druppelden uitslagen binnen. Hun plan was geslaagd. We verloren met 2-4. Een drama had zich voltrokken.

Konden we nog wel onze poule winnen? De paniek was op de gezichten af te lezen. We wisten het niet meer. Scenario na scenario gingen we af. Nog één ronde. We moeten winnen. We moeten de eer van het Cygnus hooghouden.

De ultieme eindstrijd

Na een kwartier zaten we tegenover het Murmellius, het gymnasium uit Alkmaar. Het Murmellius stond boven ons. We keken elkaar aan. Extreme spanning. Nu moet het gebeuren. De klokken werden aangezet en met trillende handen bewogen we onze stukken.

Een verademing. Onze derdebordspeler Janos had het eerste punt binnen gehengeld. Na een dom stukverlies vocht hij onmiddellijk terug, zijn tegenstander verward achterlatend. Maar wat gebeurde daar op het tweede bord? Ivo gaf langzaam maar zeker de stelling uit handen. Zou onze topspeler, onze rots in de branding, die altijd wel zijn partijen won, dan toch verliezen? In de laatste ronde?

2-0. Samuel won. Toch voelden we ons onzeker. Onze lagere borden stonden er nog niet fantastisch voor. Met spanning keken Janos en Samuel naar de gespeelde zetten.

2-1. Lukas moest op het nippertje zich gewonnen geven. Ivo keek hen bezorgd aan.

En toen voltrok zich een wonder. De wederopstanding van Allard en Gijs. Wat een wendingen! Wat een geweldig inzicht! Plotseling walsten ze over hun nietsvermoedende tegenstanders, met de overtuiging van ultieme schaakstrijders. En voor dat we het wisten, stonden we 4-1 voor. Wat een soldaten!

Ivo rondde met remise af en onze poulewinst was een feit. Euforische schouderkloppen volgden. Terwijl de andere gymnasia afdropen, vierden wij nog even een overwinnaarsfeestje. Ja, het was geweldige winst. Op naar de halve finale!

Samuel Cohn 6a